

**План
дистанційної
виховної роботи
у групі ІІ (3-А клас)**

Вихователь: Костнікова І. В.

(18-22 травня 2020 р.)

Безпека на карантині Безпечна прогулянка та ігри на подвір'ї

Ігри

Граючись, пам'ятай про техніку безпеки. Не створюй собі пастки.

ПРАВИЛО 1

Не грайся на горищі, на сходах у під'їзді, у ліфті, біля вікон, відкритих люків.

ПРАВИЛО 2

Не грайся палицями, рогатками, гострими і важкими предметами.

ПРАВИЛО 3

Не грайся на дорозі й біля дороги. Не вибігай з тротуару на дорогу.

ПРАВИЛО 4

Не грайся на льоду річок, озер та ставків. Ти можеш провалитися під лід.

ПРАВИЛО 5

Не грайся на будівельному майданчику і біля трансформаторної будки.

Година спілкування **День вишиванки**

День вишиванки – свято національної єдності, яке покликане зберегти споконвічні народні традиції створення та носіння етнічного вишитого одягу, а також об'єднати українців.

Основна мета заходу – це збереження українських цінностей та їх популяризація серед молоді та населення держави загалом.

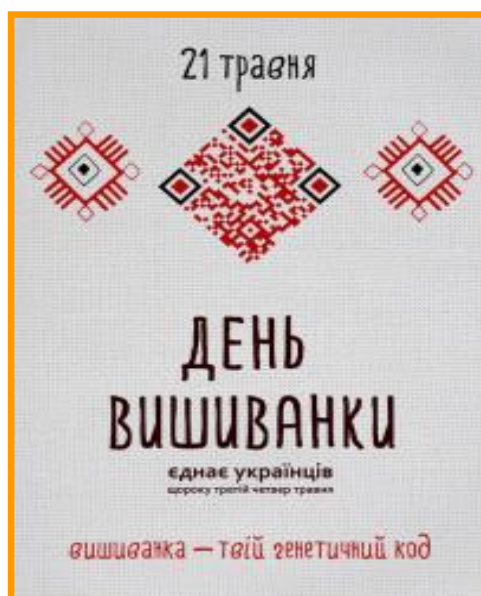
Вишиванка – символ, який єднає українців незалежно від мови, якою вони спілкуються, віросповідання чи політичних поглядів.

<https://www.youtube.com/watch?v=Bq45NwC2mBs>

<https://www.youtube.com/watch?v=UTpSQvivMnM&feature=share&fbclid=IwAR2eSWxZLGCND8dXaC4SJruPwQKXbm7qO25S8DIBi42Weq04XMG3TcLpDk>

Сорочку-вишиванку
До самого світанку
Вишивала дівчина в сиву давнину.
Схрещувались ниточки,
Розквітали квіточки:
Ружі та барвінок, вздовж по полотну

Вишивала з піснею
Яблука барвистії.
Чи на дворі дощ був, чи холодний сніг.
Вишивала ружу
Та вклала душу,
Щоб на довгі роки вийшов оберіг.

Образотворче мистецтво

Моя вишиванка

Потрібно:

- аркуш паперу, ножиці
- гуашеві фарби
- ватні палички, пензлик, баночка

Малювати фарбами безпечно:

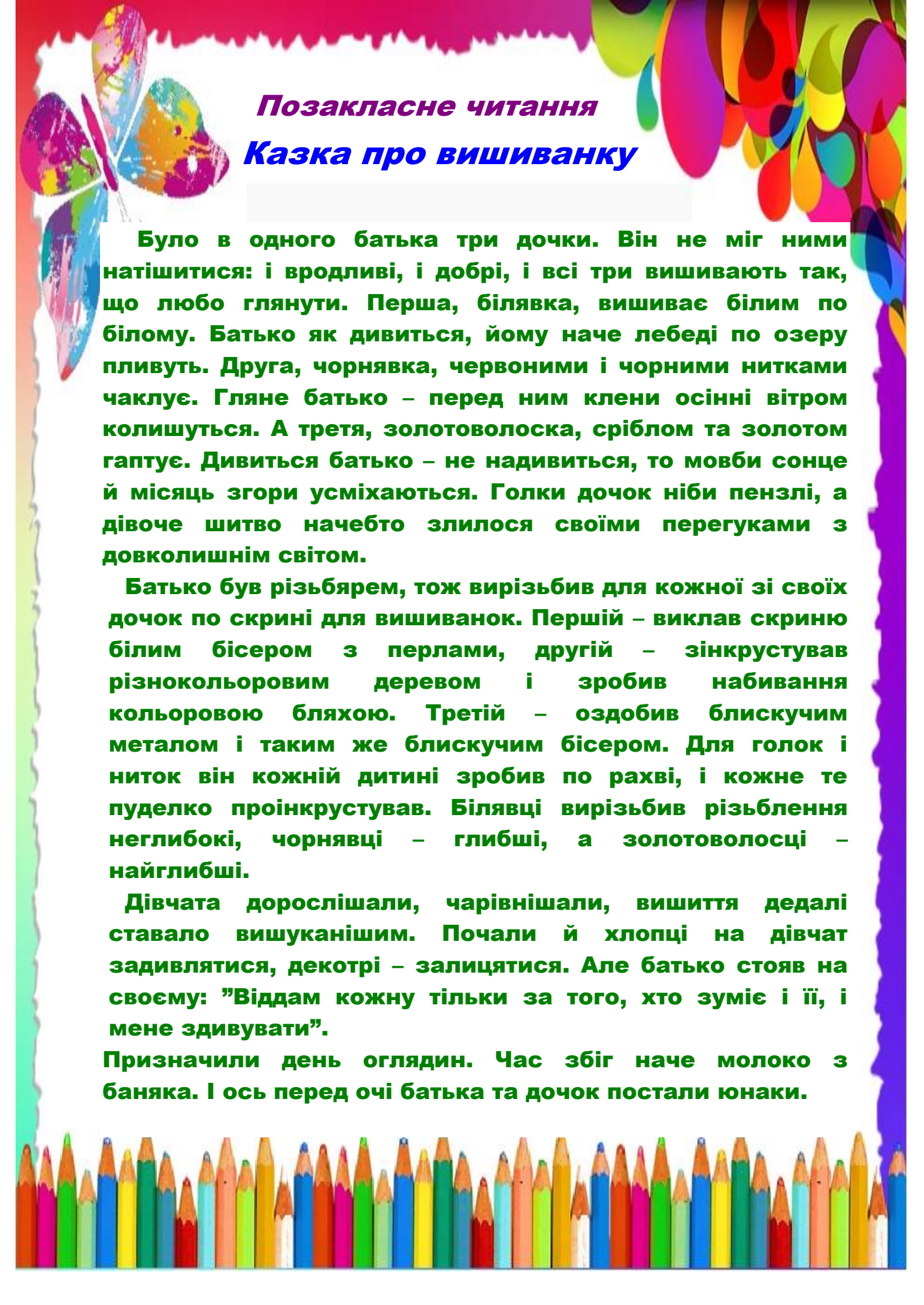
1. Користуйся фарбами лише для малювання. Не бери фарби до рота.
2. Не клади пензлик та фарби на край столу, щоб вони не впали дотолу.
3. Став баночку з водою так, щоб вона не перекинулася і не розлилася.
4. Ватними паличками, намащеними фарбою користуйся обережно, щоб не забруднитися.
5. Витирай руки вологими серветками.

Послідовність малювання:

<https://www.youtube.com/watch?v=vAIVHLI93FQ>

Позакласне читання

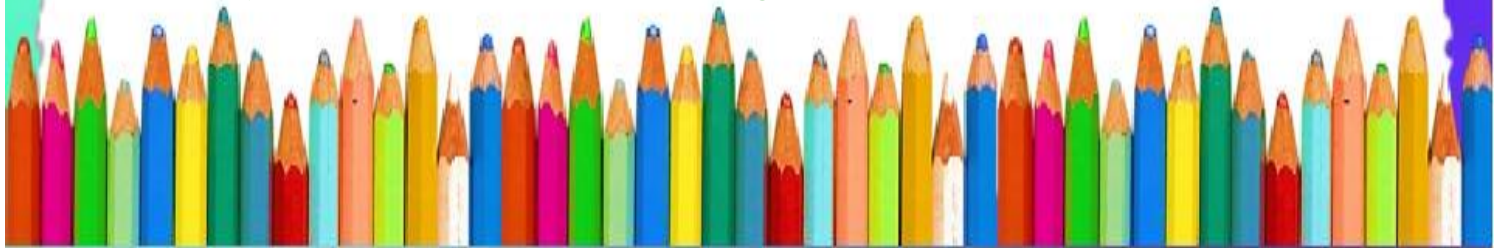
Казка про вишиванку

Було в одного батька три дочки. Він не міг ними натішитися: і вродливі, і добрі, і всі три вишивають так, що любо глянути. Перша, білявка, вишиває білим по білому. Батько як дивиться, йому наче лебеді по озеру пливуть. Друга, чорнявка, червоними і чорними нитками чаклує. Гляне батько – перед ним клени осінні вітром колишуться. А третя, золотоволоска, сріблом та золотом гаптує. Дивиться батько – не надивиться, то мовби сонце й місяць згори усміхаються. Голки дочок ніби пензлі, а дівоче шитво начебто злилося своїми перегуками з довколишнім світом.

Батько був різьбярем, тож вирізьбив для кожної зі своїх дочок по скрині для вишиванок. Першій – виклав скриню білим бісером з перлами, другій – зінкрустував різнокольоровим деревом і зробив набивання кольоровою бляхою. Третій – оздобив блискучим металом і таким же блискучим бісером. Для голок і ниток він кожній дитині зробив по рахві, і кожне те пуделко проінкрустував. Білявці вирізьбив різьблення неглибокі, чорнявці – глибші, а золотоволосці – найглибші.

Дівчата дорослішали, чарівнішали, вишиття дедалі ставало вишуканішим. Почали й хлопці на дівчат задивлятися, декотрі – залицятися. Але батько стояв на своєму: "Віддам кожну тільки за того, хто зуміє і її, і мене здивувати".

Призначили день оглядин. Час збіг наче молоко з баняка. І ось перед очі батька та дочок постали юнаки.

Перший в'їхав на крутій тачці і почав на ній різні викрутаси викручувати.

Другий приніс чарівну паличку. Як крикне на неї, півень вискакує і, борони боже таке чути, лайкою криє.

Третій прилетів на трьохголовому змії, з кожної голови тінь на два метри падає.

Четвертий мав у носі, в вухах, на чолі та на шиї по золотому кільці, тому дуже нагадував папуаса.

П'ятий прийшов у вражаючому розкішному вбранні, мов просто з балу.

Шостий від самого початку оглядин стояв у позі йога „головою вниз” і до кінця оглядин навіть не поворухнувся.

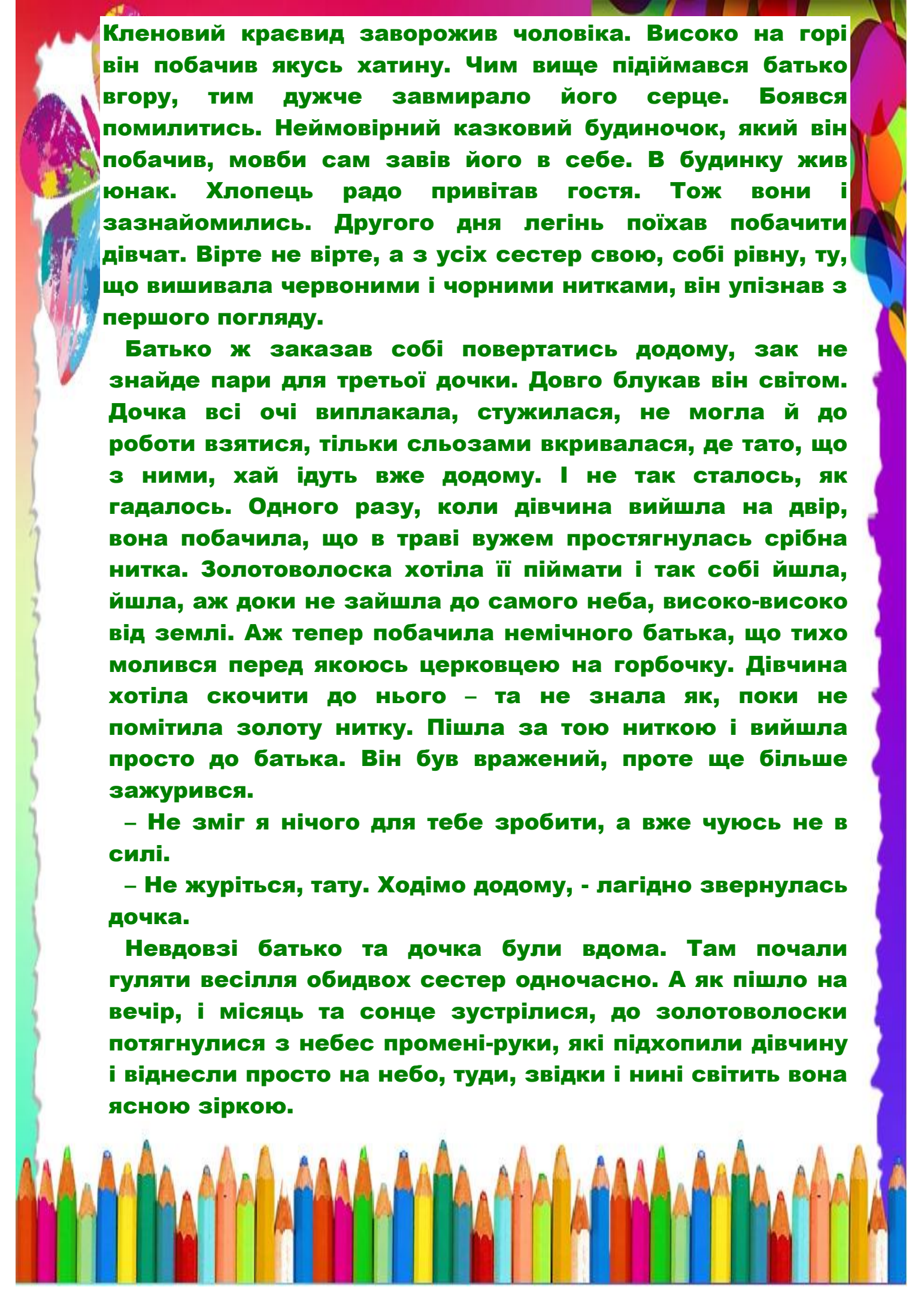
Сьомий мав голий пупець і, щоб звертати на себе увагу, час від часу витанцьовував танець живота.

Восьмий приїхав на гуляйнозі, мудрагелі нині то називають скутером, і робив якісь фіґлі-міґлі.

Дев'ятий нагадував шафу з трьома дверцятами.

Про інших нема коли згадувати, бо ні дівчатам, ні батькові оглядини не сподобались. Тож вирішив батько по світах походити, на людей подивитись, щастя нажити. Взяв він зі собою по вишиванці від кожної донечки і пішов. Довго ходив чи не довго, але одного дня вийшов до невеличкого озера в глушині. На ньому плавали білосніжні лебеді. Та що цікаво, вони ні на пір'янку не відрізнялись від тих, яких батько уявляв собі, коли дивився на вишиванку першої дочки. Поруч з озером стояв невисокий, але невимовно чаруючий будиночок. Чоловік постукав, йому назустріч вийшов легінь. Вони розговорились. І хлопець, зацікавлений розповіддю, поїхав дивитись на дівчину. З трьох сестер дівчина, яка вишивала білим по білому, одразу впала хлопцеві в око.

Батько тим часом мандрував далі. І от він дійшов до схилу гори, на якій росли клени. Було якраз під осінь.

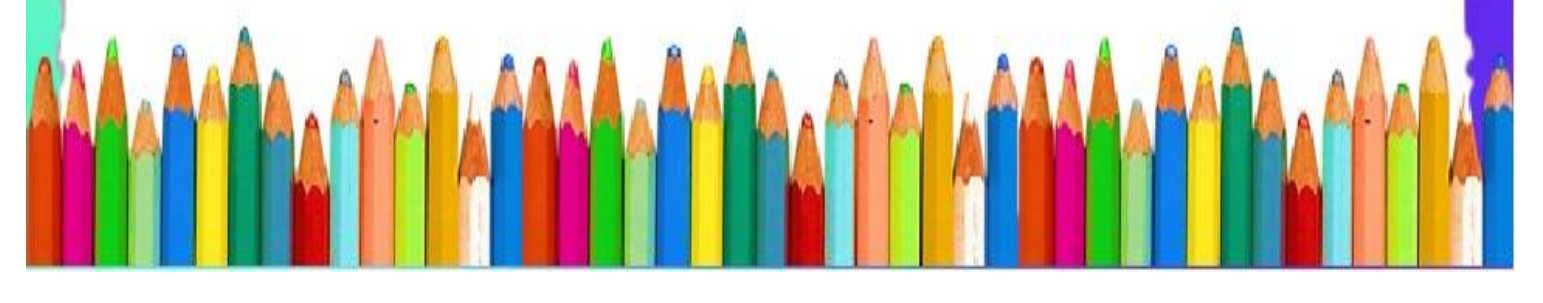
Кленовий краєвид заворожив чоловіка. Високо на горі він побачив якусь хатину. Чим вище підіймався батько вгору, тим дужче замирало його серце. Боявся помилитись. Неймовірний казковий будиночок, який він побачив, мовби сам завів його в себе. В будинку жив юнак. Хлопець радо привітав гостя. Тож вони і зазнайомились. Другого дня легінь поїхав побачити дівчат. Вірте не вірте, а з усіх сестер свою, собі рівну, ту, що вишивала червоними і чорними нитками, він упізнав з першого погляду.

Батько ж наказав собі повертатись додому, зак не знайде пари для третьої дочки. Довго блукав він світом. Дочка всі очі виплакала, стужилася, не могла й до роботи взятися, тільки сльозами вкривалася, де тато, що з ними, хай ідуть вже додому. І не так сталось, як гадалось. Одного разу, коли дівчина вийшла на двір, вона побачила, що в траві вужем простягнулась срібна нитка. Золотоволоска хотіла її піймати і так собі йшла, йшла, аж доки не зайшла до самого неба, високо-високо від землі. Аж тепер побачила немічного батька, що тихо молився перед якоюсь церковцею на горбочку. Дівчина хотіла скочити до нього – та не знала як, поки не помітила золоту нитку. Пішла за тою ниткою і вийшла просто до батька. Він був вражений, проте ще більше зажурився.

– Не зміг я нічого для тебе зробити, а вже чуюсь не в силі.

– Не журіться, тату. Ходімо додому, - лагідно звернулась дочка.

Невдовзі батько та дочка були вдома. Там почали гуляти весілля обидвох сестер одночасно. А як пішло на вечір, і місяць та сонце зустрілися, до золотоволоски потягнулися з небес промені-руки, які підхопили дівчину і віднесли просто на небо, туди, звідки і нині світить вона ясною зіркою.

Перевір себе

**Знайди в тексті казки назву цього предмету.
Хто в казці зробив цю річ і для кого?**

Хто в казці прилетів на цьому чудовиську?

Що стало з третьою донькою?

